

(зал. срѣденъ)	лѣтъ	лѣтишь	лѣти...	
(зал. дѣйст.)	выкамъ	выкашь	выка...	
„	валямъ	валяшь	валя.	
(зал. възрат.)	мыжъ	се мынешъ	се мые се...	
(зал. мѣстоим.)	спи ми	се спи ти	се спи му се..	
	спи ни	се спи ви	се спи имъ се.	
(гл. неправ.)	ямъ	ядешъ	яде...	
„	щжъ	дамъ щешъ	дадешъ ще даде...	
„	щжъ	приемжъ	щещъ приемешъ	ще приеме..
(едноличенъ) ще гръмне...	

Причастія-та сж прилагателни извадени отъ глаголь; като:

писалъ писала писало.

писанъ писана писано.

горящъ горяща горящо.

вонящъ воняща вонящо.

митъ мита мито.

ишълъ ишла ишло.

дошълъ дошла дошло.

вдигнжтъ вдигнжта вдигнжто.

Видѣхми до тукъ, чи сички-тѣ части отъ сло-
во-то, за кои-то говорихми, си измѣняватъ край-
нж-тж буквж, коя-то се зове *окончаніе*, а ко-
ренъ-тѣ *ѹ* не търпи никакво измѣненіе, освенъ
крайна-та по нѣкогашъ буква на кореня, коя-то
е съгласно. На примѣръ: отъ думж-тж *человѣкъ*,
коренъ е *человѣк*, *окончаніе* е *ѣ*, а *окончателна*
буква е *к*, коя-то се измѣнява на *ч* и *ц*; като:
человѣче, *человѣцы*. А отъ сега на доло ще ви-